

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.V.20.549/2026/3.

A tanács tagjai: Dr. Puskás Péter a tanács elnöke
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
Dr. Tánczos Rita bíró
Dr. Suba Ildikó bíró
Dr. Varga Edit bíró

A felperes: név1
cím1

A felperes jogi képviselője: Dr. Répási Erik Zoltán
cím2

Az alperes: név2
cím3

A per tárgya: parkolási díj és pótdíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
Alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Miskolci Törvényszék
2.Pf.21.619/2025/7.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Encsi Járásbíróság

1.P.20.083/2025/22.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az engedélyezési kérelem alapjául szolgáló tényállás

[1] Önkormányzatának feladata a közigazgatási területén a gépjárművek parkolásának biztosítása és a parkolás-üzemeltetési feladatok ellátása. Az önkormányzat és felperes, mint az önkormányzat kizárólagos tulajdonában álló nonprofit gazdasági társaság között 2012. december 31-én haszonbérleti szerződés jött létre, amely alapján az önkormányzat a közigazgatási területén lévő és a tulajdonában álló közterületeken kialakított közúti várakozóhelyek és parkolójegy-kiadó automaták üzemeltetését a felperesnek haszonbérletbe adta.

[2] A-3 forgalmi rendszámú gépjármű – amelynek üzemeltetője a parkolási esemény idején az alperes volt – 2023. október 18-án a felperes parkolás-üzemeltetésében álló,, u. szám előtti parkolási zónában található díjköteles várakozóhelyen, díjköteles időszakban érvényes parkolási bizonylat nélkül várakozott. A pótdíj kiszabásáról szóló értesítés a jármű szélvédőjén elhelyezésre került, valamint a felperes 2023. november 28-án 24.600 forint parkolási pótdíjra és 4000 forint ügyvédi költség megfizetésére vonatkozó felszólítást küldött alperes bejelentett lakóhelyére, amelyben figyelmeztette, amennyiben az alperes a fizetési kötelezettségét nem teljesíti, a követelés érvényesítése érdekében bírósági eljárást fog indítani.

[3] Az alperes sem a pótdíjazással, sem a fizetési felszólítással szemben panaszt nem tett, azonban tartozását nem fizette meg a felperes felé.

[4] A felperes 2024. június 5-én fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő. A fizetési meghagyást 2024. június 7-én kibocsátották, azzal szemben az alperes ellentmondást, illetve kézbesítési kifogást terjesztett elő, utóbbit közjegyző elutasította, amelyet a Fővárosi Törvényszék helybenhagyott. Az alperes ellentmondása folytán az eljárás perré alakult.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[5] A felperes keresetet tartalmazó iratában kérte az alperest 24.600 forint várakozási díj és pótdíj megfizetésére kötelezni.

[6] Az alperes írásbeli ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozása szerint a gépjárművön pótdíjfizetési felszólítást nem talált. Vitatta, hogy a felperes által becsatolt várakozási övezettel összefüggő fényképek a felperes parkolási övezetéhez tartozó utcában készültek volna. Sérelmezte, hogy a közúti közlekedésről szóló 1988. évi I. törvény (a továbbiakban: Kktv.) 15/D. §-ában foglalt 60 napos határidőben nem kapott fizetési felszólítást az alperestől, valamint vitatta azt is, hogy a felperes a felszólító levelet feladta volna, továbbá álláspontja szerint azt mindenképpen hivatalos iratként, tértivevénnyel kellett volna a részére megküldeni.

Az első és másodfokú ítélet

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 24.600 forintot. Ítéletében megállapította, hogy az alperes a felperes parkolási övezetéhez tartozó, utca szám alatt várakozott, valamint, hogy a pótdíjazási értesítő az alperes járművén elhelyezésre került. Hangsúlyozta, a felperesnek csak az értesítő kihelyezése vonatkozásában áll fenn kötelezettsége, a vonatkozásban nem, hogy ezt az értesítőt a gépjármű tulajdonosa, üzemeltetője ténylegesen meg is kapja, kézbe is vegye. Rámutatott, a Kktv. 15/D. § (1) bekezdése nem írja elő, hogy az írásbeli felszólító levelet hivatalos iratként kellene megküldeni, ezért azt elegendő egyszerű postai küldeményként kézbesíteni.

[8] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben akként változtatta meg, hogy a perköltség összegét leszállította, ezt meghaladóan pedig az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[9] A fellebbezésre tekintettel kifejtette, hogy a digitális államról és a digitális szolgáltatások nyújtásának egyes szabályairól szóló 2023. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Dáptv.) hatálya alá tartozó természetes személyek mindaddig, amíg a polgári peres eljárásban nem választják az elektronikus kapcsolattartást, annak választására nem kötelezhetőek, így a bíróság joghatályosan postai úton kézbesíti az iratokat a részükre.

[10] Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság az iratok megérkezését követően lekérte az alperes elektronikus elérhetőségét, és a keresetközlést elsődlegesen elektronikus úton kísérelte meg az alperes részére, azonban az három alkalommal is sikertelen volt. Ezt követően adott utasítást az elsőfokú bíróság a keresetet tartalmazó irat és a keresetközlés postai úton történő kézbesítésére, amely küldemény a tértivevény tanúsága szerint az alperes részére szabályszerűen kézbesítésre került, az alperes a jogszabályban biztosított 30 napos határidőn belül az írásbeli ellenkérelmet előterjesztette.

[11] A jogerős ítélet indokolása szerint nem sértette meg az elsőfokú bíróság a Pp. 346. § (5) bekezdését az alperes bizonyítási indítványának mellőzésekor, ugyanis az ítélet [11] pontja tartalmazza, hogy az alperesnek a fizetési meghagyásos eljárás során előterjesztett kézbesítési kifogását a közjegyző végzésével elbírálta, azt elutasította, amelyet a Fővárosi Törvényszék másodfokú eljárás során helybenhagyott. Ezen tényadatok alapján egyértelmű, hogy az elsőfokú bíróság ismételtelen nem vizsgálhatta az alperes ezen kézbesítési kifogását, mivel annak vizsgálata, elbírálása nem az ő, hanem a közjegyző hatáskörébe tartozott.

[12] A Pp. 263. § (1) bekezdésére utalva a másodfokú bíróság kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az abban foglaltaknak mindenben eleget tett, amikor a keresetet tartalmazó irat mellékletét képező, 2023. november 28-i dátumú, ragszámmal és alperesnek szóló címzéssel ellátott felszólító levél, ezen ragszámú levélnek az alperesi címre és névre való feladását igazoló postaküldemények feladójegyzéke, valamint a Zrt.-nek a bíróság megkeresésére adott válasza alapján bizonyítottanak találta, hogy a felszólító levél kézbesítését a Zrt. az alperes, út ... szám alatti címére kísérelte meg. Rámutatott, helyesen értelmezte az elsőfokú bíróság a Kktv. 15/D. § (1) bekezdését, amely a felszólító levél 60 napos jogvesztő határidőn belül történő megküldését írja elő. A megküldés igazolásával a bírósági úton történő jogérvényesítés feltétele teljesült, azt viszont nem kell igazolni, hogy a kézbesítés ténylegesen megtörtént-e. Helyesen rögzítette tehát az elsőfokú bíróság, hogy az írásbeli felszólítást elegendő volt egyszerű postai küldeményként kézbesíteni.

[13] A másodfokú bíróság kifejtette továbbá azt is, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során nem sérült a Pp. 110. § (2) bekezdése sem. A Zrt. az elsőfokú bíróság megkeresésére adott válasza 2025. szeptember 30. napján érkezett meg a bíróságra, amely 19. sorszám alatt került iktatásra. Az elsőfokú bíróság október 1-jén utasítást adott arra, hogy azt a felperesi képviselő és az alperes részére elektronikusan kézbesítsék, amely utasítás végrehajtására az iratok alapján 2025. október 2. napján sor került. Ehhez képest 2025. október 6. napján érkezett vissza az OBH ÜKM rendszeréből a hibajelzés, amely szerint az alperes részére ezen bírósági iratot nem lehetett kézbesíteni, mert az OBH hivatali kapujáról az ügyfél részére az elektronikus kapcsolattartási címére nem lehetett feladni a küldeményt. Ugyanezen a napon, október 6-án érkezett meg a felperes 21. sorszám alatt iktatott beadványa, amely nyilatkozatot és utólagos bizonyíték csatolását tartalmazott. Ezt követően került sor 2025. október 8. napján az érdemi tárgyalás megtartására. A rövid határidőre és a korábbi elektronikus kézbesítési hibára figyelemmel nem volt indokolt az alperes részére az ismételt elektronikus kézbesítés megkísérlése, ezért helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a 19. és 21. sorszám alatti beadványt a tárgyaláson az alperes részére rövid úton kézbesítette, majd azokat ismertette.

[14] A másodfokú bíróság hangsúlyozta, hogy a felperes 21. sorszámú beadványa nagyobb részében utólagos bizonyítási indítványt tartalmazott, amelyet az elsőfokú bíróság az eljárásjogi rendelkezések alapján figyelmen kívül hagyott. A beadvány olyan új tényt és körülményt nem tartalmazott – érdemi tárgyalási szakban a Pp. szabályai szerint nem is tartalmazhatott –, amely indokolta volna az érdemi tárgyalás elhalasztását és az alperes részére nyilatkozattételre határidő biztosítását. Rámutatott, hogy az alperes maga sem élt ilyen kérelemmel a bíróság felé.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[15] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan pedig – tartalma alapján – a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetet elutasító döntés meghozatalát kérte.

[16] Megsértett jogszabályhelyként a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 110. §-át, 346. § (5) bekezdését, 369. §-át, 370. § (1)-(2) bekezdéseit, 380. § c) pontját, 365. § (2) bekezdés a) pontját, 381. §-át, 386. § (1) bekezdését, 179. § (1) bekezdését, a Dáptv. 29. § (2) bekezdését, Magyarország Alaptörvénye (a

továbbiakban: Alaptv.) XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:2. § (2) bekezdését és 6:5. § (2) bekezdését jelölte meg, valamint hivatkozott a Kúria Pfv.21.137/2020/4. számon és BH2022. 42. számon (Pfv.20.843/2019/13.) közzétett eseti döntéseire.

[17] Az alperes – a Pp. 407. § *e*) pontja alapján kizárt – felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (1) bekezdés *a*), *b*) és *d*) pontja alapján kérte.

[18] Felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmének **a**) pontjában az alperes azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a keresetlevelet – noha digitális állampolgár felhasználói profillal rendelkezik – nem a DÁP tárhelyére, hanem postai úton, a tartózkodási helyére küldte meg, ezáltal az szabálytalanul került kézbesítésre és az ahhoz fűződő joghatások sem álltak be. Rámutatott, az elsőfokú bíróság eljárása ezáltal ellentétes a Dáptv. 29. § (2) bekezdésével. Álláspontja szerint erre tekintettel a felülvizsgálat engedélyezése a Pp. 409. § (1) bekezdés *a*) és *d*) pontjára tekintettel lehet indokolt.

[19] Kérelmének **b**) pontjában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság mellőzte a Zrt. nyilatkozatának beszerzésére irányuló bizonyítási indítványát, azonban a mellőzés okát ítéletében nem rögzítette. A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletből hiányzó kötelező tartalmi elemet pótolta. Álláspontja szerint az első- és a másodfokú bíróság mindezzel kiüresítette a fellebbezéshez való jogát [Pp. 365. § (2) bekezdés *a*) pont, Alaptv. XXVIII. cikk (7) bekezdés], valamint az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 346. § (5) bekezdését, 369. §-át, 370. § (2) bekezdését, 380. § *c*) pontját, ezért a felülvizsgálat engedélyezése a Pp. 409. § (1) bekezdés *d*) pontjára tekintettel lehet indokolt.

[20] A **c**) pontban arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a 20. sorszám alatti iratot nem ismertette, és a 19. és 21. sorszám alatti iratokat pedig részére nem küldte meg, hanem az érdemi tárgyaláson rövid úton kézbesítette. Ennélfogva – az okiratok tartalmának ismerete hiányában – abba a hátrányos helyzetbe kényszerült, hogy a 2025. október 8-án előadott tényállításokra, jogi érvelésekre improvizálnia kellett. Kifejtette, az elsőfokú bíróság megsértette a Pp. 110. § (2) bekezdését, az Alaptv. CCVIII. cikkének (1) bekezdését, valamint a másodfokú bíróság a Pp. 370. § (2) bekezdését, 381. §-át, 346. § (5) bekezdését. Mindezek alapján a felülvizsgálat engedélyezése a Pp. 409. § (1) bekezdés *d*) pontjára tekintettel lehet indokolt.

[21] Kérelmének **d**) pontjában hangsúlyozta, hogy a felperestől díj-és pótdíjfizetési felszólítás hozzá nem érkezett, illetve annak érkezéséről a Magyar Posta Zrt.-től értesítést nem kapott. Ezzel a másodfokú bíróság megsértette a Ptk. 1:2. § (2) bekezdését, 6:5. § (2) bekezdését, a Kúria Pfv.21.137/2020/4. számon közzétett ítéletét, illetve „a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatát (BH2022. 2.42.)”. Ezek alapján a felülvizsgálat engedélyezése a Pp. 409. § (1) bekezdés *a*) és *b*) pontjaira tekintettel lehet indokolt.

[22] Kérelmének **e**) pontjában azt sérelmezte, hogy részére a felperes a díj-és pótdíjfizetési felszólítást nem hivatalos iratként küldte meg, noha álláspontja szerint a postai szolgáltatásokról szóló 2012. évi CLIX. törvény (a továbbiakban: Postatv.) 30. § (2) bekezdésének személyi hatálya a felperesre is kiterjed, ezért a fizetési felszólítást a felperesnek hivatalos iratként kellett volna a részére megküldenie. Erre tekintettel a felülvizsgálat engedélyezése a Pp. 409. § (1) bekezdés *a*) és *b*) pontjaira tekintettel lehet indokolt.

A Kúria döntése és jogi indokai

[23] A felülvizsgálati engedélyezése iránti kérelem nem megalapozott.

[24] A felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat engedélyezése a polgári peres eljárás Kúria előtti, elkülönülő, a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza (Kúria Pfv.20.764/2020/3. -megjelent: BH2020. 366.).

[25] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem kötelező tartalmi elemeit a Pp. a felülvizsgálati kérelem tartalmi elemei között szabályozza. Az engedélyezés alá eső felülvizsgálati kérelem tartalma tehát attól függ, hogy a fél az engedélyezést a Pp. 409. § (1) bekezdés mely pontja, illetve a (3) bekezdése alapján kéri [Pp. 413. § (1) bekezdés *c*) pont *ca*)-*ce*) alpont], azzal, hogy a Pp. 409. § (1) bekezdés *a*)-*c*) pontjai és a (3) bekezdése szerinti engedélyezési okra alapított felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemnek nélkülözhetetlen tartalmi eleme a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés megfogalmazása. A felülvizsgálat engedélyezése körében elvi jelentőségű jogkérdésnek az a jogkérdés minősül, amely a felülvizsgálati kérelemben megsértettként megjelölt jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze.

[26] Lényeges azonban, hogy a Pp. 411. § (1) bekezdése, 412. § (2) bekezdése és a Pp. 413. § (1) bekezdés *c*) pontja együttes értelmezése alapján – a Pp. 412. §-a hatályos rendelkezéseit beiktató jogszabályhoz fűzött jogalkotói indokolásra is figyelemmel – a felülvizsgálati kérelemnek elkülönülten kell tartalmaznia a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet. Ez a két kérelem eltérő rendeltetéséből – az engedélyezés iránti kérelemben funkciójából adódóan nem önmagában a támadott jogerős ítélet jogszabálysértő voltát kell bemutatni, hanem a félnek azt kell alátámasztania, hogy a felülvizsgálat engedélyezésének általa megjelölt oka fennáll, a felülvizsgálati kérelem egyéb részében pedig a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét kell igazolnia – illetve az engedélyezés iránti kérelemnek a felülvizsgálati kérelmet megelőző elbírálásából fakad. Mindebből következően a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem elbírálása kizárólag a felülvizsgálati kérelem azt tartalmazó részében előadottak alapján történik, a felülvizsgálati kérelem egyéb részei, így a jogszabálysértés vagy a Kúria határozatától jogkérdésben való eltérés indokainak a kifejtése – arra való kifejezett utalás hiányában – nem vehető figyelembe a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem kötelező tartalmi elemeinek teljesítéseként (Kúria Pfv.20.448/2026/2.). Nem tehető kivétel a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem elkülönült előterjesztésének követelménye alól pusztán azon az alapon, hogy a fél a felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409. § (1) bekezdés *a*)-*c*) pontja, vagy a Pp. 409. § (1) bekezdés *d*) pontja, illetve annak a (3) bekezdése alapján kéri.

[27] A félnek a fentiekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet tartalmazó, elkülönült részében valamennyi engedélyezési ok esetében a Pp. 413. § (1) bekezdés *c*) pontban meghatározottak szerint elő kell adnia, hogy a felülvizsgálat engedélyezését milyen indokokra alapítja azzal, hogy a Pp. 415. § (1) bekezdés *f*) pontja értelmében bármelyik tartalmi kellék hiánya önmagában megalapozza a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálat nélkül történő visszautasítását, illetve kizárja az adott engedélyezési ok érdemi vizsgálhatóságát.

[28] A Kúria előjáróban rámutat, hogy a Pp. 409. § (1) bekezdés *a*) és *b*) pontjában megjelölt engedélyezési ok esetében a már kifejtettek szerint nélkülözhetetlen a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés meghatározása. Az alperes a felülvizsgálati kérelem engedélyezési kérelmet tartalmazó részében elvi jelentőségű jogkérdést nem jelölt meg, az kizárólag az általa állított jogszabálysértés leírását tartalmazza, ami már önmagában

kizárta a Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontjaira alapított engedélyezési kérelem érdemi elbírálhatóságát.

[29] Az alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmének a Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* pontjára alapította része azonban egyéb hiányosságokban is szenvedett. Ezen engedélyezési ok alapján ugyanis a Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében akkor engedélyezi a felülvizsgálatot, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi vagy a Bíróági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy az elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (Kúria Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.307/2021/2.). Mindezek akként teljesíthetők, hogy a félnek az engedélyezést megalapozó bírói döntések megjelölése útján – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – a széttartó ítélkezési gyakorlatot kell bemutatnia. A fél engedélyezés iránti kérelmében kizárólag másodfokon jogerőre emelkedett, vagy legfelsőbb bírósági döntésekre hivatkozhat (Kúria Pfv.20.132/2020/3., Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.992/2021/3., Pfv.20.307/2021/2.). A joggyakorlat továbbfejlesztésére figyelemmel [Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* pont második fordulat] a felülvizsgálat pedig akkor engedélyezhető, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható (Kúria Pfv.20.782/2022/3., Pfv.21.295/2021/2.). Mindezek akként teljesíthetők, hogy a félnek az engedélyezést megalapozó bírói döntések megjelölése útján – legalább a határozatot hozó bíróság nevének és a határozat számának feltüntetésével – vagy a divergáló, vagy a meghaladottá vált ítélkezési gyakorlatot kell bemutatnia (Kúria Pfv.20.132/2020/3., Pfv.20.723/2022/2., Pfv.20.992/2021/3., Pfv.20.307/2021/2.). Az alperes kérelmében a bírói gyakorlat egységességének hiányát nem támasztotta alá, nem igazolta a divergáló bírói gyakorlat fennállását és a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának veszélyét sem. Nem hivatkozott továbbá a kialakult joggyakorlat meghaladottságára sem.

[30] A Kúria megjegyzi, hogy a hivatkozott kúriai döntések a joggyakorlat egységének az alátámasztására nem voltak alkalmasak, mert egyrészt BHGY-ban közzétett döntések, másrészt az ügyazonosság nem állt fenn, eltérő tényállás mellett, eltérő jogszabályi rendelkezések értelmezését tartalmazzák.

[31] A kifejtettekre tekintettel a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem **a)** pontjának a Pp. 409. § (1) bekezdés *a)* pontjára alapított része, valamint **d)** és **f)** pontja nem volt érdemben vizsgálható.

[32] Az alperes a Pp. 409. § (1) bekezdés *d)* pontjára is alapította a kérelmét, amelyre tekintettel a Pp. 413. § (1) bekezdés *c)* pont *cd)* alpontja alapján a felülvizsgálat engedélyezési kérelmének az engedélyezést megalapozó, a fél alapvető eljárási joga sérelmének vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés megjelölését kellett tartalmaznia.

[33] Itt szükséges rámutatni arra, hogy a Pp. 409. § (1) bekezdés *d)* pontja két önálló engedélyezési okot tartalmaz. Az első fordulat esetében a félnek az ügy érdemével való kapcsolatot nem kell bemutatni, de a hivatkozásnak konkrétan meg kell jelölnie, mivel következett be a sérelem. Az ügy érdemére tartozó jogszabályok téves értelmezésére, a bizonyítékok mérlegelésének vitatására vonatkozó előadások – főszabály szerint – nem teszik lehetővé az eljárásjogi hiba miatti engedélyezést. A kérelemmel olyan mértékben kell kétséget ébreszteni a jogerős ítélet jogszerűsége tekintetében, hogy érdemi vizsgálat nélkül fennállónak kell látszania a jogsértésnek. A második fordulatra alapított kérelem esetén ugyanilyen módon valószínűsíteni kell, hogy az kihatott az ügy érdemére. Hangsúlyozandó,

hogy a Kúria az eljárási jogi indokokra alapított engedélyezési kérelemről való döntés során nem végezheti el a támadott jogerős határozat felülvizsgálatát. A Kúria csak annak keretei között vizsgálódhat, hogy sérültek-e a fél megjelölt alapvető eljárási jogai, illetve a kérelem alapján észlelhető-e az ügy érdemére kiható egyéb eljárásjogi jogszabálysértés (Kúria Pfv.II.20.240/2026/5., Gfv.III.30.086/2026/2.).

[34] Az alperes engedélyezési kérelme **a)** pontjában előadott érvelése kizárólag arra vonatkozó érvelést adott elő, hogy az elsőfokú bíróság eljárása – álláspontja szerint – miért sérti a Dáptv. rendelkezéseit, azonban az oldalán fellépő, engedélyezést megalapozó, engedélyezéshez szükséges sérelem bekövetkeztét nem valószínűsítette. Nem mutatta be, hogy ennek esetleges sérelme és ezzel kapcsolatosan a másodfokú bíróság által a jogerős ítéletben kifejtett indoklás mely alapvető eljárási joga és milyen módon való sérelmét okozta, illetve az miért hatott ki az ügy érdemére. Megjegyzi a Kúria, hogy az alperes nem cáfolta a jogerős ítéletben kifejtetteket, amely szerint a keresetet tartalmazó irat és a keresetközlés postai úton történő kézbesítése szabályszerűen megtörtént, az alperes a jogszabályban biztosított 30 napos határidőn belül az írásbeli ellenkérelmet előterjesztette és elő is terjesztette.

[35] Az alperes engedélyezési kérelme **b)** pontjában alapvető eljárási jog sérelmeként a fellebbezési jog kiüresítésére hivatkozott. Az e körben előadottak azonban nem voltak alkalmasak a felülvizsgálat engedélyezésére. A jogerős ítélet – alperes által nem cáfolt – megállapításai és az elsőfokú ítélet [11] pontja szerint az alperesnek a fizetési meghagyásos eljárás során előterjesztett kézbesítési kifogását a közjegyző végzésével elbírálta, azt elutasította, melyet a Fővárosi Törvényszék másodfokú eljárás során helybenhagyott. Ismételten nem vizsgálhatta tehát az elsőfokú bíróság az alperes ezen kézbesítési kifogását, mivel annak vizsgálata, elbírálása nem az ő hatáskörébe, hanem a közjegyző hatáskörébe tartozott. Az alperes az elsőfokú ítélet [11] bekezdésében kifejtetteket fellebbezéssel támadhatta, az indokolási kötelezettség megsértése vonatkozásában pedig nem mutatta be, hogy erre is tekintettel az az ügy érdemére miként hatott ki.

[36] Az engedélyezési kérelem **c)** pontjában előadottak kapcsán a Kúria rámutat, hogy a Pp. 406. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárás tárgya a jogerős ítélet, és nem az elsőfokú bíróság ítélete (Kúria Pfv.III.21.631/2019/5., Pfv.III.20.088/2020/3., Pfv.III.20.543/2025/11.), ezért a felülvizsgálati kérelemben az azt előterjesztő félnek az álláspontja szerint a másodfokú bíróság által a jogerős ítélet meghozatalakor elkövetett jogszabálysértéseket kell megjelölnie [Kúria Pfv.V.20.797/2016/11. (BH 2017.232.)]. A felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítélet tekintetében előadott hivatkozások és indokok vizsgálhatók [Kúria Gfv.VI.30.523/2017/6. (BH 2018.113.)]. A felülvizsgálatot kérő félnek a jogerős ítélet indokaival, érveivel szemben, azok cáfolatára kell az ellenérveit megfogalmaznia (Kúria Gfv.III.30.262/2024/3.). Ezen pontban azonban az alperes kizárólag az elsőfokú bíróság eljárását sérelmezte (iratok megküldésének hiánya, azonnali nyilatkozattétel). Nem fejtette ki, hogy az állított elsőfokú eljárásban elkövetett esetleges eljárási jogszabálysértés és ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság eljárása milyen hibában szenvedett, az hogyan hatott ki az ügy érdemére, illetve azzal összefüggésben milyen alapvető eljárási joga sérült. Így ezen hivatkozása nem volt érdemben elbírálható.

[37] A Kúria a fentiekre tekintettel a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdése alapján megtagadta.

[38] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

I. A felülvizsgálat a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása céljából nem engedélyezhető, ha a fél nem igazolta a divergáló vagy a meghaladott joggyakorlat fennállását, valamint elvi jelentőségű jogkérdést sem jelölt meg.

II. A felülvizsgálat a jogkérdés különleges súlyára és társadalmi jelentőségére tekintettel nem engedélyezhető, ha a fél nem jelölt meg elvi jelentőségű jogkérdést.

III. A fél alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, illetve az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegésre alapított engedélyezési kérelemmel olyan mértékben kell kétséget ébreszteni a jogerős ítélet jogszerűsége tekintetében, hogy érdemi vizsgálat nélkül fennállónak kell látszania a jogsértésnek.

Záró rész

Budapest, 2026. június 10.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr. Suba Ildikó s.k. bíró, az aláírásban távolléte miatt akadályozott dr. Tánczos Rita bíró helyett is dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Sz.Sz.

bírószági ügyintéző